

CIECHANOWSKIE HISTORIE

WESOŁÓWKA

To ostatnia z cyklu dawnych miejscowości, składających się na dzisiejszy Ciechanów. Najprawdopodobniej bardzo nikła liczba ciechanowian w ogóle słyszała o takiej nazwie, co raczej nie dziwi gdyż Wesołówka funkcjonowała (pod własną nazwą) dość krótko, a w dodatku była bardzo mała.

Gdzie dokładnie się znajdowała nie jest całkiem pewne. Najstarsza, znaleziona dotychczas, informacja o jej istnieniu pochodzi z pruskiej mapy z około 1800 roku. Zaznaczono karcznię, ale bez nazwy, w miejscu obecnego zbiegu ulic Kasprzaka i Sońskiej, a więc na rozejściu się szlaków z Ciechanowa na południe. Teren ten należał do Bielina, a usytuowanie było nadzwyczaj sensowne – dwa ważne trakty schodzące się przy jedynej tu drodze do miasta. Położenie owo skłania do mniemania, że karczma istniała znacznie dawniej, bo zaraz za granicami jurysdykcji miasta, którego władze opodatkowywały propinację.

Pierwszy, znany mi, zapis z nazwą pochodzi z 1826 r. W „Wesołowie” mieszkał, oczywiście,



Wesołówka ok. 1840

karczmarz. Był nim Antoni Śmietanka, pochodzący z bardzo znanej w tym okresie ciechanowskiej rodziny. Tutejszych karczmarzy notowano jeszcze w roku 1870. Działalność była na tyle żywa, że funkcjonował tu gorzelnik (zmarł w 1833 r.), a później

też stelmach, co w tym miejscu oczywiste. Gdy myślimy o osadzie karczmejnej to muszą budzić zdziwienie przekazy z 1840 roku, wedle których żyło tu – minimum – trzech gospodarzy, a nawet młynarz. W dodatku do 1842 był tu jeszcze szewc.

W sumie raczej niewielka wieś niż jednobudynkowa osada – potwierdza to powstała w tym okresie mapa. Na niej uwidoczniło się zabudowę, co prawda nieliczną, istniejącą – co zaskakujące – po obu stronach obecnej ulicy Płońskiej, zaraz na północ od strumyka przecinającego ulicę. Zabudowę oznaczono jako „Osada Wesołówka”. Rzecz jasna „osada”, albowiem była to część Bielina. Coś bardziej interesującego musiało się tu dziać, albowiem w 1843 r. notowano murarza, a w 1849 r. (dopiero) kowala – zbudowano murowaną kuźnię? Z kolei w roku 1859 mieszkali tu kotlarz oraz „maszynarz”. Kotlarzem był Henryk Gronau, który chyba się zdeklasował – syn dzierżawcy Krubina, sam wcześniej rządca w Humięcinie i ekonom w Bielinie. Zupełnie enigmatycznym pozostaje, na razie, „maszynarz”. Kojarzy się to z maszynami, w tym czasie tylko parowymi. Czyżby obaj coś nowoczesnego tu konstruowali

lub obsługiwali? Później, w 1883 roku, w Wesołówce odnotowano tylko stolarza.

Na mapie z około 1890 r. nie ma już nic – ani zabudowy, ani nawet nazwy. Mimo to wydawnictwo z roku 1893 informuje, że jest to osada włościańska o jednym zaledwie domu i pięciu mieszkańcach. Jeszcze tylko w 1918 r. zapisano, że pod Wesołówką jest ogrodzony cmentarz wojenny, który ma być przeniesiony. Po tem Wesołówka znika, i nie ma jej do dziś.

Ps. – powstały cykl szkiców o przeszłości fragmentów dzisiejszego Ciechanowa jest moją „pracą społeczną” na rzecz mieszkańców tego miasta, a zwłaszcza dla radnych i władz, które winny praktycznie interesować się przeszłością obszaru o którym decydują. Trzeba najpierw wiedzieć, a potem decydować czy działać. Ograniczy się tym samym (bo pewnie nie uniknie) głupot dewastujących od dziesięcioleci Ciechanów i skłaniających, mających szersze horyzonty, młodych do ucieczki stąd.

Ryszard Małowiecki

REKLAMA

studia dla Ciebie

Wyższa Szkoła Menedżerska w Warszawie

Wydział Zarządzania w Ciechanowie
ul. Żórawskiego 5

Nowe specjalizacje od roku akademickiego
2015 / 2016:

- marketing
- rachunkowość i controlling
- zarządzanie przedsiębiorstwem
- zarządzanie w bankowości i finansach
- zarządzanie w sektorze publicznym
- zarządzanie zasobami ludzkimi
- zarządzanie w oświacie
- zarządzanie służbą zdrowia
- bezpieczeństwo narodowe
- stosunki międzynarodowe
- logistyka



STUDIA

- licencjackie i magisterskie
- ✓ zarządzanie

Najniższe
czesne
w regionie!

atrakcyjny
system
stypendialny

www.wsm-ciech.com tel. 23 672 50 61